

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. března 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících PhDr. Soni Haluzové a Miloše Dohnala

takto:

Obžalovaná

M.H., roz. H., nar. XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu vazby ve Věznici Brno,

je vinna, že

dne 21. 7. 2024 v době kolem 18:00 hod. v bytě na adrese XXXXX, po opakovaném slovním a fyzickém napadení ze strany svého partnera, poškozeného L.P., nar. XXXXX, při němž oba byli v silně podnapilém stavu, když u obžalované bylo v 18:43 hod. zjištěno dechovou zkouškou cca 3,91 g/kg alkoholu a u poškozeného ve 12:42 hod., tj. již v době prvního zásahu hlídky Policie ČR, 3,26 g/kg alkoholu, v úmyslu usmrtit poškozeného L.P. jej nejméně pětkrát bodla kuchyňským nožem o délce čepele 13 cm a způsobila mu čtyři bodné (bodně-řezné) rány hrudníku a jednu bodnou (bodně-řeznou) ránu levého ramene, a to jednak ránu na zádech vpravo vedle páteře délky 15 mm, jednak ránu na zádech vlevo u páteře délky 15 mm a dále dvě drobné bodné rány na přední stěně hrudní vlevo cca 5 cm pod prsní bradavkou a povrchovou bodně-řeznou ránu levého ramene, přičemž právě rána na zádech vpravo vedle páteře pronikla do dutiny hrudní přes celou stěnu hrudní včetně pohrudnice a v průběhu bodného kanálu tak došlo k poranění mezižeburní tepny a ke vzniku výrazného masivního krvácení do pravé pohrudniční dutiny, ke vzniku kolapsu pravé plíce, ke vzniku pneumotoraxu a k rozvoji bezprostředně život ohrožujícího šokového stavu, tedy

ke vzniku vážného a život ohrožujícího poranění, které by bez poskytnutí urgentní a vysoce specializované lékařské pomoci, přivolané bezprostředně po útoku obžalovanou na žádost poškozeného, zcela jistě vedlo ke smrti poškozeného L.P., nar. XXXXX.

tedy

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v úmyslném usmrcení jiného, jehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchala

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

10 (deseti) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 trestního zákoníku se obžalované ukládá ochranné opatření, a to ochranné protialkoholní léčení v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované ukládá povinnost nahradit poškozeným:

- a) České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO: 47 67 22 34, se sídlem XXXXX, majetkovou škodu ve výši 211.816 Kč,
- b) L.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX
 - nemajetkovou újmu ve výši 138.907,90 Kč,
 - majetkovou škodu ve výši 30.850 Kč,tedy celkem částku 169.757,90 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený L.P., nar. XXXXX, se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal dne 21. 1. 2025 u zdejšího soudu obžalobu na M.H., v níž ji kladl za vinu spáchání zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestného jednání se obžalovaná měla dopustit tím že, *dne 21.7.2024 v době kolem 18:00 hod., v bytě na adrese XXXXX, po předchozím fyzickém napadání ze strany jejího přítele L.P., nar. XXXXX, v úmyslu usmrtit, nejméně pětkrát bodla*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kuchyňským nožem o délce čepele 13 cm L.P., a to 2x do oblasti zad a 2x do oblasti hrudníku a 1x do oblasti levého ramene, čímž mu způsobila ránu na zádech vpravo u páteře délky cca 15 mm, ránu na zádech u páteře vlevo délky cca 15 mm a dvě drobné bodné rány na přední stěně hrudní vlevo cca 5 cm pod prsní bradavkou, dále mu způsobila povrchovou bodně řeznou ránu levého ramene, kdy rána na zádech vpravo pronikla do dutiny hrudní přes celou stěnu hrudní včetně pobrudnice, přičemž došlo k poranění mezižebří tepny a ke vzniku výrazného krvácení do pravé pobrudniční dutiny, ke kolapsu pravé plicе, ke vzniku pneumotoraxu a k rozvoji bezprostředně život ohrožujícího šokového stavu, kdy bez poskytnutí urgentní a vysoce specializované lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného a k závažnějším zraněním či smrti poškozeného nedošlo pouze shodou náhod nezávislých na vůli obviněné.

2. Na počátku hlavního líčení dne 13. 2. 2025 postupoval nalézací soud v souladu s novelou trestního zákoníku provedenou zákonem č. 333/2020 Sb. Po řádném poučení obžalované zjistil její stanovisko k možnému uzavření dohody o vině a trestu, event. k prohlášení viny. Obžalovaná před zahájením dokazování u hlavního líčení prostřednictvím svého obhájce sdělila, že nehodlá dohodu o vině a trestu se státním zástupcem uzavřít a nehodlá ani prohlásit vinu. Sama rozhodně neměla v úmyslu poškozeného L.P. zabít, a proto se neztotožňuje s právní kvalifikací uvedenou v obžalobě podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku.
3. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, provedl u hlavního líčení 13. 2. 2025 veškeré dostupné důkazy a z nich učinil odpovídající skutková zjištění.

A/ Skutková zjištění

4. **Obžalovaná M.H.** se u hlavního líčení dne 13. 2. 2025 nejdříve v podrobnostech vyjádřila ke svému seznámení a soužití s poškozeným L.P.. Uvedla, že v roce 2022 vykonávali oba protialkoholní léčení v XXXXX, zde se seznámili a také navázali osobní vztah. Léčení ukončili v květnu 2022 a ona v červnu zjistila, že je s poškozeným těhotná. Z toho důvodu sama zajistila pronájem bytu ve XXXXX, kam se za ní poškozený přestěhoval, i když od počátku se neměl k tomu, aby si hledal práci, jak bylo původně dohodnuto. Obžalovaná sama byla v té době na rizikovém těhotenství a pobírala poměrně vysoké dávky od svého zaměstnavatele XXXXX. Kromě toho jim finančně vypomáhali rodiče poškozeného. Poškozený vždy, když si sehnal nějakou práci, vydržel v ní dva nebo tři týdny a později začal mít znovu psychické problémy, proto se na základě doporučení obžalované vrátil do léčebny v XXXXX. Zde vydržel asi týden nebo 10 dní, ale po návratu z léčebny začal pracovat přibližně až na podzim roku 2023. Obžalovaná k jejich společnému soužití dále uvedla, že poprvé ji poškozený napadl na podzim roku 2022, když byla těhotná. Sama upadla na levé rameno, které má dosud poškozené, ovšem toto napadení nijak na policii neoznámila. Společný syn F. se jim narodil v lednu 2023 a poškozený nejenže nechodil do práce, ale nepomáhal jí ani v domácnosti ani s narozeným synem. Prakticky denně chodil do restaurace XXXXX ve XXXXX, kde otvírali už v 10.00 hod. dopoledne, po obědě se do restaurace vrátil a znovu tak začal pravidelně konzumovat alkohol ve velkých dávkách. V té době mezi nimi sice docházelo k roztržkám, ale všechny byly na úrovni slovních konfliktů. Asi dva měsíce po narození syna (pozn. soudu přibližně v březnu 2023) se obžalovaná i se synem odstěhovala ke kamarádce. Po několika dnech ji poškozený přesvědčil, že mu oba hrozně chybí a ona se k němu vrátila. Následně byl poškozený znovu na léčení, protože opět upadl do závislosti na alkoholu. V

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

XXXXX vydržel asi šest týdnů, léčbu dokončil, ale neúspěšně, protože po návratu začal znovu nadměrně požívat alkohol. V pronajatém bytě opakovaně udělal ostudu, takže už na podzim roku 2023 mu majitel bytu zrušil podnájem. Poškozený se musel odstěhovat od obžalované i jejich společného syna a kromě toho si musel najít práci, aby se mohl svůj podnájem platit. Po určité době žili odděleně, ale poškozený začal být hodně žárlivý a v tom byla, podle názoru obžalované, příčina jejich konfliktů. Poškozený ji neustále obviňoval, že se schází s jinými muži, ačkoliv navštěvovala zejména svoji matku a starší syny, kteří žili u jejího předchozího manžela. Přibližně v únoru 2024 poškozený obžalovanou přesvědčil, že změnil svoje chování, ona sama viděla, že chodí i do práce, a proto obnovili společné soužití. V březnu 2024 začali bydlet v bytě na ulici XXXXX ve XXXXX. Poškozený ovšem nadále nadměrně požíval alkohol, občas býval agresivní, obžalované kontroloval i telefony a podezříval ji, že se schází s jinými muži. Po krátké době začal poškozený obžalovanou ze žárlivosti znovu fyzicky napadat, a to zejména když požil alkohol. Obžalovaná uvedla, že v té době už sama začala trpět panickými atakami zejména poté, když ji poškozený nejen sprostě nadával, ale také jí dal třeba facku. Bohužel to řešila tím, že sama začala požívat alkohol, aby se zklidnila. Přibližně v polovině dubna mezi nimi došlo k velkému konfliktu, při němž jí poškozený zničil mobilní telefon, hodil ji na zem, kopal do ní a sprostě jí nadával. Tato záležitost byla řešena také v rámci přestupkového řízení, ale obžalovaná, jak sama připustila, podlehlá naléhání poškozeného a řízení nedotáhla do konce. Další konflikt byl někdy v dubnu nebo květnu, když poškozený rozbil dveře od pronajatého bytu, které musela obžalovaná sama zaplatit. Majitel bytu, který měl k dispozici kamerový záznam, podnájem poškozeného zrušil a nechal tam bydlet pouze obžalovanou se synem. Poškozený však obžalovanou neustále hlídal, sledoval ji a všechno skončilo tím, že majitel z bytu z něj vystěhoval i obžalovanou se synem. V květnu 2024, když obžalovaná přestala pobírat rodičovské příspěvky, začalo být jejich soužití ještě více problematické, protože měli finanční problémy. Obžalovaná ovšem sama u hlavního líčení uvedla, že v té době už pila alkohol fakticky denně a poškozený, samozřejmě také. Byl právě on, kdo jí alkohol kupoval. Na svoji obhajobu obžalovaná uvedla, že celková situace pro ni byla úplně bezvýchodná. Sama byla zoufalá, nevěděla, jak to řešit a také se poškozeného bála. Poškozený ji však vydíral, že pokud od něho odejde, přijde i o nejmladšího syna. Fyzické násilí z jeho strany bylo fakticky na denním pořádku. Kromě toho ji poškozený neustále sprostě nadával, urážel a vyhrožoval jí.

5. K událostem v inkriminovaný den 21. 7. 2024 obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že již dopoledne, když se poškozený probudil, měl špatnou náladu. V jejím telefonu zjistil, že předchozího dne měla hovor se svým známým J.,Č.. Obžalovaná vysvětlila, že známému volala především proto, že ji poškozený znovu fyzicky napadl a ona z něho měla strach. Fakticky se však tohoto dne J.,Č. nedovolala, protože byl v zaměstnání. Poškozený, když její komunikaci v telefonu viděl, začal jí sprostě nadávat, začal ji vyhazovat a když vyšel z bytu na chodbu, aby si v kočárku vzal cigarety, ona za ním zavřela dveře a zavolala policii. Po příjezdu policejní hlídky, což bylo kolem poledne (pozn. soudu viz úřední záznamy Policie ČR č. l. 286-287), bylo zjištěno, že oba nadýchali alkohol, a proto si museli na výzvu policie sehnat hlídání pro syna F.. Syna si převzala jejich kamarádka V,H, se svým přítelem a obžalovaná se s ní dohodla, že si k večeru syna vyzvedne. K tomu také došlo opět v restauraci XXXXX, protože poblíž V,H, bydlí. Když si obžalovaná přišla pro syna, dala si ještě kávu a dvě malá piva, chvíli s nimi v restauraci poseděla. Nechtěla se jí domů, protože měla velký strach z poškozeného. Nakonec však musela domů jít, aby nakrmila a vykoukala Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

syna. Po příchodu domů ji poškozený začal liskat znovu zezadu do hlavy, až jí odlétly brýle, vyhazoval ji z bytu a choval se nepřítelně. Obžalovaná jej žádala, aby ji nechal, aby si alespoň sbalila věci pro syna. To však poškozený nepřipustil a řekl jí, že jí syna nedá, aby odešla sama. Na to pochopitelně obžalovaná nechtěla přistoupit, tak se spolu chvíli hádali. Ona sama si potom ještě nalila víno, začala pít a následně došlo mezi nimi ke konfliktu, který je předmětem obžaloby. K tomu obžalovaná v rámci své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že když ji poškozený, takto napadal, syn stál vedle ní, držel se jí za nohu. Poškozený syna nohou odstrčil, syn upadl na zem a začal plakat, protože se asi bouchl do hlavičky. Obžalovaná měla v ten okamžik hrozný strach zejména o syna. Poškozený se choval hrozně, křičel na ni a ona měla strach, že udělá něco jí i synovi. U hlavního líčení v rámci své výpovědi obžalovaná M.H. výslovně doznala, že v ten okamžik sáhla do šuplíku, který měla vedle sebe, vytáhla nůž a dala si ho před sebe. Poškozeného chtěla jenom postrašit, bodla ho však zepředu do hrudi, do levé pŕlky a poškozený se potom otočil a ona ho bodla znovu zezadu vedle páteře. Kromě těchto dvou ran, si ostatní rány vůbec nepamatuje. Od samého začátku, jak ostatně potvrdila i v přípravném řízení, si pamatuje jenom tyto dvě rány. Následně se poškozený odpotácel do obývacího pokoje. Ona tzv. zpanikařila, umyla nůž a vrátila zpátky do šuplíku. Poškozený mezitím kromě toho, že jí sprostě nadával, tak na ni volal, aby přivolala sanitku. To také obžalovaná udělala, když zjistila, že poškozenému přes tričko prosakuje krev. Na svoji obhajobu znovu uvedla, že zpanikařila, bála se přiznat k tomu, že poškozeného bodla sama a na telefonickou linku záchranné služby nahlásila, že ho takto zraněného doma našla. Na své verzi setrvala i poté, co přijeli policisté a záchranáři. Až po svém zatčení se doznala k tomu, že ona sama poškozeného bodla.

6. K dotazu soudu pak obžalovaná uvedla, že k jejímu počátečnímu napadení ze strany poškozeného došlo v kuchyni. Když si potom nalila víno, stála u kuchyňské linky a dítě, stálo vedle ní na podlaze. Poškozený jí dal určitě takových 5 až 6 ran, přičemž hned na počátku jí odpadly brýle, které potom na zemi někde hledala. Dostala facky do hlavy zezadu otevřenou dlaní, i když byly docela silné. Podle svého tvrzení, byla natlačená v rohu u kuchyňské linky. K rozhodným okamžikům obžalovaná uvedla, že když poškozený odstrčil syna, který si vlastně jakoby sednul na zem, ona ho vzala a začala ho chovat, protože hodně plakal. Poškozený jí však syna chtěl brát, proto znovu, podle svého tvrzení, syna posadila na zem a poškozený ji znovu začal bouchat. Obžalovaná vysvětlila, že syna posadila na zem proto, že se poškozený s ní o syna přetahoval a ona měla strach, aby syn neupadl na zem. Současně však obžalovaná přiznala, že ji poškozený nijak nebránil v tom, aby syna posadila nebo položila na zem. Nůž vytáhla z kuchyňské linky ze zásuvky, kde měli nože, která byla hned vedle ní. Nůž vytáhla pravou rukou, ale mezi ostatními noži, kterých bylo třeba 5 až 6, jej nijak nevybírala a ani nepřemýšlela nad tím, jaký nůž vytáhne. Tento nůž držela za střenku, dala ho před sebe a namířila ho na poškozeného na úrovni břicha. Znovu jej vyzvala, aby je nechal být, že z něho má hrozný strach. S odstupem času si myslí, že jí poškozený znovu dal facku, resp. pohlavek a znovu na ni křičel, aby vypadla. Obžalovaná potvrdila, že poškozený se nesnažil nůž jí nějak vytrhnout z ruky nebo ji odzbrojit jiným způsobem. Ve své výpovědi u hlavního líčení setrvala na tom, že když dostala tuto facku nebo pohlavek, tak ho bodla pod prsní bradavku na jeho levé straně. Opětovně popřela, že by měla v úmyslu poškozeného zabít. Sama neměla v úmyslu ho nijak silně ho bodnout, a proto ani necítila, že by se nůž zarazil o žebro. Podle jejího názoru, šlo jenom o povrchové bodnutí. Když po konfliktu nůž umývala, byla sice na jeho čepeli krev, ale už neví, v jaké délce. Na toto první bodnutí poškozený reagoval tak, že se za místo, kam byl bodnut, chytil, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

trochu se předklonil a přetočil se zády. Současně jí znovu začal nadávat. Obžalovaná poškozeného znovu bodla do zad, a to vedle páteře, spíše do pravé strany. Poškozený totiž, když se chytil za místo, kam byl bodnut, přetočil se jenom trupem tj. zády. V ten okamžik byl nezletilý syn pořád na zemi. Obžalovaná popřela, že by poškozený držel v tomto okamžiku syna v náruči. K dotazu soudu obžalovaná opětovně uvedla, že když se poškozený odpotácel do obývacího pokoje, ona nůž umyla, uklidila a hned potom šla za ním a zavolala záchrannou službu.

7. Samotný **nůž**, který je jako věcný důkaz přílohou trestního spisu a byl také proveden u hlavního líčení, byl obžalované u hlavního líčení předestřen poté, co jej obžalovaná popsala. Uvedla, že šlo o šedý nůž, na jehož čepeli byly drobné bílé tečky. Čepel, podle jejího odhadu, měla asi 10 cm a také ostrou špičku. Ostří bylo hladké. Tento nůž sama ukázala policistům, kteří ho vytáhli ze zásuvky, když dělali ohledání místa činu. Po předložení věcného důkazu obžalovaná potvrdila, že by to měl být ten nůž, který při útoku na poškozeného použila.
8. K dotazu soudu obžalovaná dále potvrdila, že ví o tom, že když živé bytosti ve vrazí nůž do břicha, může ji usmrtit. Pokud v přípravném řízení říkala „já jsem ho chtěla trochu píchnout zepředu“ (č. l. 56), pak u hlavního líčení vysvětlila, že ne, chtěla, prostě ho píchla. Na svém stanovisku obžalovaná setrvala i k dotazu státní zástupkyně, když uvedla, že v podstatě poškozeného jenom trochu píchla, protože měla strach. Sama ovšem neví, jak chtěla hloubku bodnutí nožem do těla poškozeného korigovat. Kromě toho neví, jestli měl poškozený ruce před sebou, když jí dal facku a také neví, zda on nůž viděl. V tomto okamžiku totiž stál poškozený přímo proti ní.
9. V závěru své výpovědi obžalovaná opětovně na svoji obhajobu uvedla, že již přemýšlela o tom, že by večer odešla i se synem ke své matce, ale to bylo už ve chvíli, kdy ji poškozený nechtěl pustit. Tento konflikt byl jiný od předchozích konfliktů a fyzického napadání v tom, že nikdy v minulosti se poškozený nedotkl jejich syna. Tentokrát do něj jako by lehce kopnul nebo ho spíš nohou odstrčil.
10. Hlavním a v zásadě jediným přímým důkazem o trestném jednání obžalované je výpověď **svědka - poškozeného L.P.**, který byl rovněž osobně vyslechnut u hlavního líčení 13. 2. 2025. Poškozený nevyužil svého práva odmítnout výpověď proti obžalované, jako své bývalé družce a matce jejich společného syna F., byť on sám dosud není zapsán v jeho rodném listu, jako otec. Svědek vypovídal stran rozhodujících událostí shodně jako v přípravném řízení (č. l. 71 a násl.). Nejdříve v rámci své spontánní výpovědi uvedl, že dopoledne, když vstal, popíjel alkohol. On, stejně jako obžalovaná, pili alkohol i předchozí den, takže už díky tomu byli pořád hodně alkoholem ovlivnění. Když mezi nimi vznikly první rozbroje a on si šel pro cigarety do kočárku na chodbě, obžalovaná za ním zavřela dveře, odmítla ho pustit do bytu a zavolala policii. Policisté však zjistili, že poškozený i obžalovaná jsou v podnapilém stavu. Na základě výzvy policistů proto přizvali kamarádku V.H., aby si přišla pro jejich syna a postarala se o něj. Oproti původní dohodě si však obžalovaná syna vyzvedla už v podvečerních hodinách, i když poškozený měl údajně strach, že jim syna díky tomu mohou definitivně vzít. Když se obžalovaná i se synem do bytu vrátila, vznikla mezi nimi další rozepře a syn začal plakat. Poškozený opakovaně u hlavního líčení uvedl, že vzal syna do náručí, šel s ním do obývacího pokoje, ale obžalovaná k němu ze zadu přistoupila a několikrát ho bodla do zad. On s největším úsilím syna položil na sedačku. Když se otočil směrem k obžalované, dostal ještě další

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

rány, zejména do hrudníku a zřejmě i do zad. Potom už jen prosil obžalovanou, aby zavolala sanitku.

11. K dotazu soudu poškozený potvrdil, že od rána vypil asi půllitru vodky a tři 12° piva. Shodně jako obžalovaná uvedl, že se s ní seznámil v roce 2022 v protialkoholní léčebně v XXXXX. Po ukončení léčby začali žít oba ve XXXXX. Poškozený sám připustil, že krátce po propuštění z ústavního léčení začali oba znovu požívat alkohol. On těžko mohl obžalovanou přesvědčovat, aby nepila, když sám pil taky.
12. Dne 21. 7. 2024, podle svého tvrzení, vstal mezi osmou a devátou ráno a ihned mezi ním a obžalovanou začaly slovní rozepře, které pramenily z toho, jak ostatně uvedla i obžalovaná, že předchozí den komunikovala se svým známým J. Č.. Poškozený chtěl její SMS nebo emailovou komunikaci vidět, ale ona to měla zaheslované, takže k tomu neměl přístup. Současně tvrdil, že mu nejvíc vadilo to, že mu poškozená lže, nikoliv to, že společensky nebo přátelsky komunikovala s jinými osobami, i když by šlo o muže. Obžalovaná mu vyčítala, že je žárlivý a že nechtěla, aby mezi nimi byly rozepře. Poškozený popřel, že by při této hádce 21. 7. 2024 obžalované nějak vyhrožoval nebo že by ji fyzicky napadl. Trval na tom, že se pouze hádali a připustil, že byli oba opilí. Poškozená za ním zavřela dveře od bytu, když byl na chodbě, zřejmě proto, že z něho měla strach díky předchozí hádce. Po zákroku hlídky Policie ČR, která zjistila, že jsou oba v silně podnapilém stavu a vyzvala je, aby si zajistili hlídání pro syna, k čemuž také došlo, poškozený zůstal v bytě, ale obžalovaná odešla. Do bytu se vrátila řádově v 17:30 hod., ale znovu se začali hádat, protože obžalovaná byla opilá, a přesto si od své kamarádky syna vzala. Poškozený měl totiž strach, že jim syna vezmou úplně. Do té doby vypil asi flašku vodky a tři půllitry piva. Znovu mezi nimi začal slovní konflikt, který vyvolal asi sám poškozený. Hádali se v kuchyni a poškozený přitom vzal syna do náruče, aby tolik nebrečel a šel s ním do obývacího pokoje. Poškozený opakovaně, jak v rámci své spontánní výpovědi, tak k dotazu soudu, trval na tom, že šel se synem z kuchyně do obývacího pokoje, a přitom jej obžalovaná napadla nožem. Ostatně shodně vypovídal, a to opakovaně, i v rámci své výpovědi v přípravném řízení (pozn. soudu – viz str. 4,6 tohoto protokolu). Poškozený opětovně trval na tom, že jej obžalovaná napadla nožem, když stál a vlastně šel do obývacího pokoje. Na rozdíl od obžalované trval na tom, že v předchozí fázi konfliktu, tedy před svým napadením, se s obžalovanou pouze slovně hádali, ale nedošlo mezi nimi k žádnému fyzickému konfliktu. On obžalované nedával žádné pohlavky, facky nebo kopance. Když jej obžalovaná napadla nožem, byl to vlastně ten den první fyzický konflikt mezi nimi. V okamžiku prvé rány, kterou dostal, a která směřovala do zad, měl dítě v náručí. Až dostal těch několik ran do zad, snažil se dojít ke gauči, na který syna položil. Vlastně přesně neví, kolikrát byl bodnutý do zad. Podle jeho odhadu to bylo asi dvakrát nebo třikrát. Rány cítil na pravé straně zad dole. Poškozený připustil, že byl v té době dost opilý, takže neví, jak ty rány šly za sebou, protože jeho vzpomínky jsou spíše takové střípky. Když však položil syna na gauč, dostal ránu do ramene a když se otáčel, dostal asi dvě rány zepředu do hrudníku. V ten okamžik rány nepočítal, ale až dodatečně po incidentu sám zjistil, že jich bylo údajně sedm. K dotazu soudu poškozený uvedl, že rána do hrudníku pod prsní bradavkou určitě nebyla první, protože první ránu dostal do zad a tuto ránu do hrudníku dostal až v obývacím pokoji. Když stál kousek od gauče, upadl na zem a zůstal ležet na dětském hracím koberci. Po těchto ranách bezprostředně neupadl do bezvědomí a snažil se ještě nějak se dostat do ložnice a také prosil obžalovanou, aby mu přivolala pomoc, což ona udělala.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

13. Pro hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozeného L.P., kterou učinil u hlavního líčení, považoval nalézací soud za podstatné především to, že ohledně rozhodných skutečností vypovídal poškozený shodně jako v přípravném řízení (č. l. 71 a násl.). I zde poškozený uvedl, že hned po příchodu obžalované se začali hádat a dále si pamatuje, že měl v ruce syna, který hodně plakal, když se oni oba spolu takto hádali. To byl důvod, proč vzal vlastně syna do náručí. Opakovaně potvrdil, že obžalovaná ho bodla zezadu, a to bylo v obýváku (str. 6 jeho výpovědi z přípravného řízení, str. 14 protokolu o hlavním líčení). I v předchozí části své výpovědi z přípravného řízení (str. 4 téhož protokolu), poškozený shodně uvedl, že i když už byl opilý, měl všechno hodně rozmazané, vybavuje si to, že vzal syna do náručí a šel s ním do obýváku. Z dalších událostí se mu vybavují pouze střípky, ale přesto shodně znovu potvrdil, že jej obžalovaná několikrát bodla do zad za situace, kdy držel syna v náručí, takže se nemohl bránit. Po několika ranách dal syna na sedačku, a když se otočil, tak jej obžalovaná bodla ještě do ramene a asi dvakrát zepředu.
14. V souvislosti s hodnocením věrohodnosti výpovědi poškozeného považuje nalézací soud za nezbytné poukázat také na časový sled jednotlivých úkonů, prováděných v přípravném řízení. K rozhodnému skutkovému ději došlo dne 21. 7. 2024. Obžalovaná M.H. byla vyslechnuta v procesně řádné výpovědi již dne 22. 7. 2024, zatímco poškozený L.P. byl vyslechnut až po svém propuštění z nemocničního ošetření dne 24. 9. 2024. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství k otázkám rozsahu a charakteru zranění poškozeného, však byl zpracován až dne 19. 12. 2024. Je tedy zjevné, že poškozený, který se opakovaně shodně ve své výpovědi v přípravném řízení vyjadřoval k počtu ran, které mu obžalovaná zasadila, nemohl znát objektivní závěry tohoto znaleckého posudku. Poškozený současně nemohl znát ani jiné údaje, uvedené ve vyšetřovacím spise, které by mu hypoteticky mohla sdělit jeho zmocněnkyně. Plnou moc ke svému zastupování jí udělil až dne 8. 1. 2025, tj. bezprostředně před zahájením hlavního líčení (viz č. l. 352). Kromě toho je nutné zdůraznit, že výpověď poškozeného je opakovaně věcná, logická a zejména v rozhodujících údajích shodná, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Poškozený se dokonce v rámci každé z těchto výpovědí vyjadřoval ke konkrétním skutečnostem opakovaně a opakovaně shodně. Popis rozhodných skutkových okolností uvedených poškozeným, odpovídá závěrům znaleckého posudku k otázce rozsahu a charakteru jeho zranění a zejména mechanismu jeho vzniku, jak bude rozvedeno v další části odůvodnění.
15. Podstatným důkazem pro prokázání **následku** trestného jednání obžalované, zejména rozsahu a charakteru zranění poškozeného L.P., které bylo objektivně zjištěno, ale i následku, který zcela reálně hrozil, jak bude rozvedeno v další části odůvodnění tohoto rozsudku, byl **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, který dne 19. 12. 2024 zpracoval **soudní znalec MUDr. Jan Krajsa Ph.D.** (č. l. 129-158). Tímto důkazem, který vycházel ze zdravotnické dokumentace poškozeného L.P., bylo prokázáno, že poškozený utrpěl jednu bodnou (bodně-řeznou) ránu levého ramene, která však není v dostupné dokumentaci blíže popsána, když se jednalo se o povrchní poranění. Dále utrpěl především čtyři bodné (bodně-řezné) rány v hrudníku. Soudní znalec toto zranění popsal jako ránu na zádech vpravo u páteře délky 15 mm, dále jako ránu na zádech vlevo u páteře délky rovněž 15 mm, jakož i dvě drobné bodné rány na přední stěně hrudní vlevo cca 5 cm pod prsní bradavkou. Dále uvedl, že právě rána na zádech vpravo pronikla do dutiny hrudní přes celou stěnu hrudní, včetně pohrudnice, přičemž v průběhu bodného kanálu došlo k poranění mezižebří tepny a ke vzniku výrazného (v dokumentaci dokonce označeného Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jako masivního) krvácení do pravé pohrudniční dutiny, ke kolapsu pravé plíce, ke vzniku pneumotoraxu (průnik vzduchu do pohrudniční dutiny) a k rozvoji bezprostředně život ohrožujícího šokového stavu. Za podstatné, minimálně pro závěry o naplnění znaků subjektivní stránky, jak bude dále rozvedeno, považuje nalézací soud závěry soudního znalce spočívající v tom, že poranění poškozeného vznikla minimálně pět útoky ostrým nástrojem a minimálně v případě pravé strany zad se jednalo o násilí vysoké intenzity. Lokalizace poranění svědčí o jejich vzniku aktivním jednáním druhé osoby. Vzhledem k lokalizaci poranění na přední i zadní straně těla docházelo ke změnám vzájemné polohy útočníka a poškozeného, avšak vzájemnou polohu nelze přesně stanovit. Soudní znalec rovněž výslovně uvedl, že nelze stanovit pořadí jednotlivých ran. Popis vzniku poranění poškozeným uvedeným v jeho výpovědi (nejprve rány do zad, pootočení se, rána do levého ramene a dvě rány do hrudníku zepředu), není v rozporu s lokalizací a charakterem zjištěných ran. V neprospěch obžalované z hlediska uplatňované obhajoby svědčí i závěr soudního znalce o tom, že na těle poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění mající jednoznačně charakter známek obrany.

16. Soudní znalec se vyjádřil rovněž i k mechanismu vzniku zranění (ad odpověď na otázku č. 4), když uvedl, že působení ostrého předmětu (nože) bodným mechanismem bylo směřováno do přední, ale zejména do zadní strany hrudníku, vlevo i vpravo. Jedná se o mechanismus a ostrý předmět (nůž č. 10 na str. 7 znaleckého posudku), který byl zcela bez pochyb způsobilý ke vzniku vážného bezprostředně život ohrožujícího či dokonce rychle smrtícího poranění, v podobě zasažení plic, srdce, velkých hrudních cév. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že na fotografii, která je součástí znaleckého posudku, je zachycen nůž, který byl zajištěn na místě samém a jako věcný důkaz proveden u hlavního líčení. Obžalovaná sama potvrdila poté, co nůž nejdříve popsala, že by to měl být ten nůž, který použila k útoku na poškozeného (viz str. 10 protokolu po hlavním líčení). Soudní znalec dále doplnil, že nezbytnou podmínkou vzniku těchto dalších možných vážných poranění by však byl průnik čepele nože do těchto struktur těla a ostré poranění, výše uvedených tkání a orgánů. K tomu však v daném případě nedošlo, s výjimkou zasažení jedné mezižeberní tepny. Důvodem toho, proč takováto poranění nevznikla, je nedostatečná kombinace řady faktorů, jako jsou místo průniku čepele nože do těla, intenzita násilí, směr čepele nože apod. Ze soudně lékařského hlediska soudní znalec hodnotil poranění poškozeného L.P. jako vážné a bezprostředně život ohrožující poranění. Toto poranění by bez vysoce odborné lékařské pomoci, poskytnuté Zdravotnickou záchrannou službou, následně pokračující v Nemocnici Znojmo a zejména leteckým transportem do Fakultní nemocnice Brno (včetně nutného mezipřistání k vyřešení rychle se horšícího stavu pacienta). Zde byla provedena urgentní operace a poskytnuta poškozenému následná péče na anesteziologicko-resuscitačním oddělení, vedlo zcela jistě ke smrti poškozeného.
17. Jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku, nebylo možno pořadí ran zasažených obžalovanou poškozenému určit. Z tohoto znaleckého závěru nebylo možno získat podklad pro rozhodnutí o věrohodnosti tvrzení obžalované, že první ránu zasadila poškozenému zepředu do hrudníku nebo o věrohodnosti tvrzení poškozeného, který opakovaně v přípravném řízení a shodně u hlavního líčení uvedl, že první ránu dostal do zad. Je však nutno zdůraznit, že jediná a život ohrožující rána byla poškozenému zasažena do zad vpravo. Soudní znalec potvrdil, že to byla rána hluboká, přičemž pouze u této rány bylo použito násilí vysoké intenzity. Ostatní poranění bylo spíše povrchové.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

18. Nálezací soud považuje na úvod rozboru dalších důkazů stručně zmínit zejména svědecké výpovědi, ale i listinné důkazy, které prokazují **širší okolnosti skutkového děje**, a to zejména události, které předcházely rozhodným událostem ze dne 21. 7. 2024, které jsou předmětem obžaloby. Velmi komplikované soužití obžalované a poškozeného, kteří navázali vztah při ústavním protialkoholním léčení, jemuž se oba neúspěšně podrobili, ostatně popsali jak **obžalovaná**, tak **poškozený**, byť každý ze svého pohledu. Shodují se však na tom, že bezprostředně po návratu z protialkoholního léčení oba začali nadměrně požívat alkoholické nápoje, a to prakticky denně, když rovněž denně mezi nimi docházelo nejdříve ke slovním a později i k fyzickým konfliktům. Takové skutečnosti jsou prokazovány i výpověďmi svědků, které byly u hlavního líčení čteny postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. **Svědčce B.S.** (č. l. 79) uvedla, že se s obžalovanou potkala na protialkoholním léčení v XXXXX, odkud sama zná i poškozeného L.P.. Mezi obžalovanou a poškozeným zde vznikl partnerský vztah a když obžalovaná krátce po návratu z léčebny zjistila, že je těhotná, odešla od svého manžela a dvou synů a začala žít s poškozeným. Svědkyně ovšem potvrdila, že poškozený obžalovanou slovně napadal, vulgárně ji nadával, ale napadal ji i fyzicky zejména tak, že jí dával facky. Svědkyně sama na obžalované několikrát viděla modřiny na rukách i v obličeji. Sama přesvědčovala obžalovanou, aby od poškozeného odešla i proto, že poškozený byl hodně žárlivý. S výpovědí svědkyně B.S. koresponduje výpověď **svědka J.Č.** (č. l. 57), který uvedl, že obžalovanou i poškozeného zná z hospody XXXXX, kam oni pravidelně chodili. Poškozený býval často opilý, někdy mezi ním a obžalovanou vznikla hádka, zejména když poškozený nechtěl jít domů. Svědek sám v hospodě nikdy neviděl, že by poškozený obžalovanou napadl. Obžalovaná svědkovi několikrát volala, protože ji poškozený zbil doma. Svědek jednou viděl, že měla obžalovaná na ruku pohmožděniny. Obdobné skutečnosti potvrdila i **svědkyně M.H.** (č. l. 61), která je matkou obžalované. Také tato svědkyně potvrdila, že obžalovaná se v roce 2022 v protialkoholní léčebně v XXXXX seznámila s poškozeným, do kterého se zamilovala. To oznámila svému manželovi a odešla od něho i od dětí. M.H. potvrdila, že poškozený obžalovanou poprvé napadl, když byla těhotná, ale ona to však nikde neoznámila. Když se narodil jejich syn F., svědkyně si jej několikrát vzala ven na procházku. Kdykoliv k nim přišla, tak poškozený ležel v posteli a nelíbilo se mu, že syn pláče, protože ho rušil ve spaní. Od obžalované má svědkyně informace o tom, že poškozený chodil do hospody XXXXX, kde byl schopen vypít za večer půllitru vodky, do práce nechodil, a proto později u nich začalo docházet k hádkám. Rovněž svědkyně M.H. popsala poškozeného jako žárlivého člověka, který neustále obžalované volal, řval na ni do telefonu a nesnesl, aby byla mimo jeho dosah. Obžalovaná se svědkyni svěřovala, že jí poškozený bije a svědkyně proto nechápala, proč s ním stále je, proč od něj neodešla.
19. Předcházející konfliktní situace mezi obžalovanou a poškozeným prokazují také listinné důkazy. Jedná se především o **Úřední záznamy Policie ČR**, týkající se napadení obžalované poškozeným dne 19. 3. 2023 na veřejnosti (č. l. 273), jejich vzájemného fyzického konfliktu opět na ulici ve Znojme dne 19. 10. 2023 (č. l. 274, 275 a 276). **Usnesení Městského úřadu Znojmo** ze 24. 5. 2024 (č. l. 277) se týká přestupkového řízení vedeného proti L.P. proto, že 12. 4. 2024 měl ve večerních hodinách fyzicky napadnout obžalovanou M.H. tak, že ji měl třikrát udeřit do levé části obličeje, pětkrát kopnout do oblasti zad, pravé paže, levého lokte a hýždě a tím jí měl způsobit zranění, které je v usnesení popsáno. Zranění je pak podrobně prokazováno **Zprávou o chirurgickém vyšetření** (č. l. 280) a také ve vysvětlení, které podala M.H. 13. 4. 2024 na policii, o Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

němž byl sepsán **úřední záznam** (č. l. 281). Mimořádně silné ovlivnění alkoholem jak poškozeného, tak obžalované dne 13. 6. 2024, kdy rovněž zasahovala díky jejich konfliktnímu způsobu života hlídka Policie ČR, je sepsáno v **úředním záznamu** (č. l. 284). Dne 13. 6. 2024 v čase cca 17:27 hod. bylo dechovou zkouškou u poškozeného L.P. zjištěno 3,17 g/kg alkoholu a u obžalované téhož dne v 17:30 hod. 3,19 g/kg alkoholu. Zárok policejní hlídky se týkal neshod poškozeného a obžalované kvůli jejich nezletilému synovi F.H., nar. XXXXX.

20. Jak vyplývá z výroku rozsudku a ostatně i z výroku obžaloby, zásadního trestného jednání se dopustila obžalovaná M.H. tím, že opakovaně bodla poškozeného L.P. dne 21. 7. 2024 v podvečerních hodinách cca v době kolem 18:00 hod. Po celý den však obžalovaná s poškozeným nadměrně používali alkoholické nápoje, což ostatně oba shodně potvrdili. Konflikt mezi nimi vznikl krátce po poledni, kdy v místě jejich bydliště opět zasahovala hlídka Policie ČR. **Úředním záznamem** (č. l. 286) bylo mj. prokázáno, že obžalovaná, byla napadena v bytě na ulici Jarošova č. 30 ve Znojmě poškozeným, který ji několikrát udeřil otevřenou dlaní do obličeje z důvodu jejich vzájemné hádky. Tento konflikt však nevykazoval znaky činu soudně trestného. Podle názoru nalézacího soudu, z hlediska širších skutkových okolností, které byly v konečném důsledku zahrnuty i do skutkové věty výroku tohoto rozsudku, jsou důležité údaje, týkající se podnapilosti poškozeného v rozhodný den krátce po poledni. Bylo prokázáno, že dne 21. 7. 2024 v čase 12:42 hod. v místě jejich bydliště zasahovala hlídka Policie ČR, která podrobila poškozeného L.P. dechové zkoušce na alkohol a certifikovaným přístrojem DRÄGER u něj naměřila 3,26 g/kg alkoholu. U obžalované bylo v této době zjištěno stejným přístrojem DRÄGER 3,6 g/kg alkoholu v dechu.
21. Obžalovaná však, na rozdíl od poškozeného byla podrobena zkoušce na alkohol i bezprostředně po trestném jednání, kdy byla hlídkou policie zadržena. O tom svědčí výsledky jejího opakovaného testování (č. l. 18). Krátce po činu dne **21. 7. 2024 v 18:43 hod.** bylo dechovou zkouškou u obžalované zjištěno **3,91 g/kg alkoholu**. U poškozeného však v důsledku jeho mimořádně závažného zranění, kdy hrozila jeho smrt, nebyly tyto testy prováděny. Sám však ve výpovědi u hlavního líčení i v přípravném řízení potvrdil, že po prvním zákroku hlídky Policie ČR v odpoledních hodinách v požívání alkoholu pokračoval. Nalézací soud pro dokreslení celkového stavu ovlivnění alkoholem obžalované i poškozeného tyto skutečnosti, zjištěné z dostupných důkazů, zahrnul do skutkové věty.
22. Na základě výzvy policejní hlídky zajistili obžalovaná s poškozeným 21. 7. 2024 péči o nezletilého syna F., nar. XXXXX, a to svojí známou **V.H.**. Tato svědkyně byla rovněž vyslechnuta v přípravném řízení (č. l. 66) a její výpověď byla u hlavního líčení čtena. V,H, uvedla, že zná obžalovanou od dětství, i když se stýkají nepravidelně. Dne 21. 7. 2024 ji asi v jednu hodinu po poledni volal přítel obžalované (pozn. soudu poškozený L.P.), o němž svědkyně ví, že chodil do hospody XXXXX a požádal ji, jestli by se nepostarala pár hodin o jejich nezletilého syna F.. Svědkyně proto jejich syna vzala. V podvečer, cca 17:30 hod., obžalovaná přišla do této hospody, aby si syna převzala. Svědkyně V,H, uvedla, že se jí obžalovaná opilá nezdála, a tak jí syna předala. Obžalovaná se jí ovšem svěčila s tím, že má strach jít domů, co se bude zase dít, že ji bolí hlava, protože ji poškozený bouchal do hlavy, také ji bouchal hlavou o zem, brečela a říkala, že si potřebuje odpočnout. Přesto však se synem odešla domů.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

23. S výpovědí obžalované i poškozeného o tom, že to byla právě obžalovaná, kdo přivolal záchrannou službu, koresponduje přepis **Záznamu volání obžalované na tísňovou linku** dne 21. 7. 2024 v čase od 18:20:05 hod. (přepis č. l. 258-261). Obžalovaná na tísňovou linku policie oznámila, že v bytě na adrese XXXXX, našla pobodaného svého přítele, potřebuje zdravotnickou záchrannou pomoc. Když byla obžalovaná během několika sekund přepojena a na tísňovou linku zdravotnické záchranné služby znovu uvedla, že poškozený je pobodaný, a to na zádech. K dotazu operátorky, zda ten člověk, co ho pobodal, je tam ještě s nimi, obžalovaná odpověděla, že ten odešel (č. l. 252). Než byl hovor obžalované s operátorkou ukončen na místo během několika minut dorazila hlídka Policie ČR Znojmo. Obžalovaná policejní hlídce znovu řekla, že neví, kdo to poškozenému udělal, protože když ona přišla domů, už byl zraněný (viz záznam v čase 18:26:42 hod. - č. l. 261).
24. **Protokolem o ohledání místa činu**, které bylo provedeno dne 21. 7. 2024 v době 20:00-22:10 hod. (č. l. 94-95), bylo prokázáno, že v předmětném bytě na ulici XXXXX ve Znojmě, který užívala obžalovaná s poškozeným, byly zajištěny biologické stopy (Bi 1- Bi 5) a věcné stopy, především kuchyňské nože (V6 - V10). Na místě byla pořízena také **fotodokumentace**, při níž na celkem 40 fotografiích (č. l. 97-107) byly zachyceny jednak zajištěné biologické a věcné stopy, ale také situace na místě činu, zejména v kuchyni, kde mělo dojít ke konfliktu, podle tvrzení obžalované, a v obývacím pokoji, kde, podle svého tvrzení, byl napaden poškozený. **Nůž**, zajištěný jako věcná stopa V10 (fotografie č. 024-025), obžalovaná u hlavního líčení nejdříve sama shodně popsala jako nůž mj. s hladkým ostrím, šedivý s bílými tečkami. Následně jej také identifikovala jako předmět, kterým poškozeného napadla. Pro přehlednost byl průběh ohledání místa činu zachycen na videozáznamu (č. l. 110). Masivní biologické-krevní stopy jsou na samotných fotografiích patrný na koberci v obývacím pokoji, bezprostředně vedle sedací soupravy (č. l. 27, 28, 29, 32). To koresponduje s tvrzením poškozeného, že zde upadl a snažil se doplazit se do ložnice. Zde jsou mj., byť v menším rozsahu, krevní stopy zajištěny i na posteli, ale i na podlaze v místech případné cesty od koberce v obývacím pokoji k této posteli (fotografie č. 33-40).
25. **Protokolem o prohlídce těla obžalované M.H.**, která byla provedena dne 22. 7. 2024 (č. l. 111-116) bylo prokázáno, že v době prohlídky nebylo na jejím těle zjištěno žádné viditelné zranění, kromě zhmožděnin a odřenin na předloktí rukou, které jsou staršího data. Na pravé ruce v oblasti prostředníčku byly zjištěny dva drobné čerstvé škrábance o velikosti cca 0,5x0,1 cm. Obžalovaná v té době měřila cca 170 cm, vážila cca 63 kg. Lze jen podotknout, že drobná zranění na rukou poškozené byla zachycena na operativně pořízené fotodokumentaci již na místě činu (č. l. 117-118).
26. Dalším podstatným důkazem pro závěry o trestní odpovědnosti obžalované M.H. v části týkající se jejího duševního stavu, tj. zejména přičetnosti, jak bude rozvedeno dále, byl **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie**. Tento znalecký posudek byl zpracován ke dni 15. 11. 2024 soudními znalci MUDr. Petrem Nedomou a Mgr. Michalem Perníčkou Ph.D. a u hlavního líčení dne 13. 2. 2025 byl čten za souhlasu státní zástupkyně i obžalované, tedy postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu. Po vyšetření duševního stavu obžalované M.H. dospěl **soudní znalec, psychiatr - MUDr. Petr Nedoma** k diagnostikování syndromu závislosti na alkoholu u obžalované. Znalec uvedl, že touto duševní poruchou trpěla obžalovaná i v době, kdy měla předmětný skutek spáchat. Obžalovaná se nacházela v té době ve stavu akutní intoxikace alkoholem, tj. v prosté opilosti středně těžké až těžké. Za podstatné však, z Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

hlediska závěrů o přičetnosti obžalované, považuje nalézací soud diagnostický závěr soudního znalce, který konstatoval nepřítomnost diagnostických kritérií, které by svědčily pro výskyt opilosti patické. Dále soudní znalec uvedl, že obžalovaná netrpí ani v době, kdy se měla předmětného jednání dopustit, netrpěla žádnou takovou forenzně významnou duševní chorobou nebo poruchou, která by sama o sobě měnila její rozpoznávací či ovládací schopnosti. Tyto byly za strážlivé, tj. bez ovlivnění alkoholem, zcela zachovalé. V důsledku přítomné prosté opilosti, středně těžké až těžké, došlo u obžalované k podstatnému snížení jejich rozpoznávacích i ovládacích schopností. K úplnému vymizení rozpoznávacích nebo ovládacích schopností však nedošlo. Bez adekvátní terapie se však pobyt obžalované na svobodě jeví jako potencionálně nebezpečný. Znalec doporučil uložení ochranného léčení protialkoholního v ústavní formě. Poukázal na to, že tuto formu terapie může obžalovaná absolvovat již v rámci případně uloženého nepodmíněného trestu. Podmínky pro uložení zabezpečovací detence však u obžalované známy nejsou.

27. **Soudní znalec psycholog Mgr. Michal Perníčka Ph.D.** po dalším vyšetření duševního stavu obžalované zjistil, že její osobnost není strukturovaná patologicky, spadá do širší normy populace. Znalec charakterizoval obžalovanou jako */anonymizováno/*. Obžalovaná je, podle jeho zjištění, schopna správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Kromě toho soudní znalec nezjistil u obžalované žádné výrazné sklony k impulsivitě nebo agresivitě. Z psychologického hlediska se tedy motivace jejího případného trestného jednání jeví jako situační zkratkovitá reakce pod vlivem strachu o sebe a o dítě za deblokujícího účinku alkoholu nasedající na dlouhodobou frustraci z agresivního chování poškozeného. Na základě zhodnocení osobnosti obviněné, jejích hodnot i dosavadního fungování, soudní znalec neočekává další její vývoj směrem k opakování kriminálního jednání. Cílené resocializační působení se nejeví jako nutné, naproti tomu opětovné protialkoholní léčení za vhodné soudní znalec považuje. Za podmínky abstinence neočekává u obžalované opakování trestné činnosti. Prognóza její resocializace je z psychologického hlediska hodnocena jako pozitivní.
28. Nalézací soud shora rozebral veškeré podstatné dostupné důkazy, které byly opatřeny v přípravném řízení v souladu s procesními předpisy a také procesně řádně provedeny u hlavního líčení. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že žádný z opatření a navrhovaných důkazů nemusel u hlavního líčení odmítnout proto, že by se jednalo o důkaz nezákonný, tj. opatřený v rozporu s procesními předpisy, zejména pak při porušení práva na obhajobu obžalované. Lze konstatovat, že v přípravném řízení byly opatřeny veškeré dostupné důkazy a skutková zjištění z nich učiněná následně podrobil soud odpovídajícímu hodnocení a vyvodil z nich nejen skutkové, ale zejména právní závěry. Dokazování provedené u hlavního líčení 13. 2. 2025 považoval nalézací soud za dostatečné pro ustálení, resp. upřesnění skutkového děje do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku. V souvislosti s rozsahem dokazování lze podotknout, že ani státní zástupkyně, zmocněnkyně, obžalovaná nebo její obhájce v závěru dokazování u hlavního líčení žádné **důkazní návrhy neučinili**, a proto se jimi nalézací soud nemusel zabývat.

B/ Hodnocení důkazů, právní kvalifikace

29. Na základě shora rozebraného dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že obžaloba byla na M.H. podána oprávněně. Primárně se nalézací soud zabýval tím, zda a v jakém rozsahu bylo prokázáno Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vlastní konkrétní jednání obžalované, a to jako obligatorní znak objektivní stránky skutkové podstaty. Ze shora rozebraných důkazů jednoznačně vyplývá, že samotnému incidentu byla přítomna pouze obžalovaná a poškozený. Žádný ze svědků přímo ani nepřímo rozhodující skutkové události nepozoroval ani nevnímal. Tyto skutečnosti nebyly prokázány ani jinými přímými nebo nepřímými důkazy. Stručně lze rekapitulovat, že **obžalovaná** se sice k trestnému jednání doznala, avšak její doznání nebylo úplné a bezvýhradné a nebylo ani v souladu s tím, jak skutkový děj popisoval poškozený. Obžalovaná doznala, že poškozeného bodla v kuchyni, a to dvěma údery kuchyňským nožem. První rána směřovala do levé pŕlky jeho hrudi zepředu a když se poškozený otočil, bodla ho zezadu vedle páteře. Podle svého tvrzení si třetí, čtvrtou a pátou ránu, které byly na jeho těle zjištěny, nepamatuje. V přípravném řízení i u hlavního líčení uvedla, že chovala syna v náručí, poškozený jí ho začal brát. Když syna položila na zem, tak poškozený ho odstrčil nohou, syn upadl, začal ještě více plakat, a to bylo pro ni spouštěcím momentem k útoku na poškozeného. Naproti tomu **poškozený** L.P. opakovaně v přípravném řízení, ale i u hlavního líčení uvedl, že si pamatuje, že on měl v ruce jejich syna a po počátečním konfliktu v kuchyni šel do obývacího pokoje a právě zde jej obžalovaná napadla. Rovněž shodně v obou výpovědích uvedl, že na něj obžalovaná zaútočila zezadu tak, že jej několikrát bodla do zad. Sám odložil syna, otočil se a dostal další rány do zad a zejména do hrudníku. Rozpory ve výpovědi obžalované a poškozeného tedy spočívají, kromě místa v bytě, kde došlo k první ráně, zejména v tom, zda obžalovaná první ránu vedla do jeho zad, jak tvrdí poškozený, nebo zda poškozeného poprvé bodla zepředu do hrudi, jak tvrdí obžalovaná. Další rozpor mezi jejich výpověďmi spočívá také v tom, zda obžalovaná poškozenému dala dvě rány, které sama doznává, nebo více ran, o kterých vypovídá poškozený. Nálezací soud podrobně hodnotil provedené důkazy, kdy ve prospěch věrohodnosti výpovědi poškozeného svědčí především skutečnost, že poškozený vypovídal úhlavního líčení shodně jako v přípravném řízení a dokonce rozhodné skutečnosti, zejména směr útoku první rány, kterou dostal do zad v přípravném řízení, potvrdil opakovaně. Podle názoru nálezacího soudu je jeho tvrzení logické, zejména za situace, kdy k útoku na poškozeného došlo po předchozí velmi psychicky vypjaté situaci pro obžalovanou, tedy po předchozím, nejméně slovním, ale údajně i fyzickém napadení obžalované ze strany poškozeného, byť se jednalo o útok beze zbraně a menší intenzity. Lze proto spolehlivě považovat za věrohodné, že v okamžiku, kdy poškozený z kuchyně odcházel do obývacího pokoje, a to s nezletilým synem v ruce, získala obžalovaná menší časový prostor na to, aby kuchyňský nůž ze zásuvky v kuchyni vytáhla, došla několika kroky poškozeného a zasadila mu první ránu do zad. Vzhledem k tomu, že poškozený takový útok nepředpokládal, logicky nebyl schopen na něj ani jakkoliv reagovat, byť minimálním pohybem v rámci obranného reflexu. Soudní znalec také na jeho těle nezjistil žádná zranění, která by svědčila o jeho obraně. Kromě toho lze zcela důvodně předpokládat, že pokud by poškozený stál proti obžalované v bezprostřední blízkosti, jak tvrdí obžalovaná, i přes svoji opilost by vnímal pohyb obžalované, spočívající v otevření zásuvky a vytažení nože a byl by schopen na tuto skutečnost jakýmkoliv obranným pohybem zareagovat. Podle názoru nálezacího soudu tak lze za prvou ránu spolehlivě považovat ránu na zádech vpravo vedle páteře. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství sice nebyla chronologická posloupnost každé z nejméně pěti ran určena, ale pouze jedna rána, a to na zádech vpravo vedle páteře, byla, podle závěru soudního znalce, vedena za použití násilí vysoké intenzity (ad č. l. 155). Další rány byly vedeny zjevně menší intenzitou, neboť znalce byly dvě hodnoceny jako drobné bodné rány na přední straně hrudní, obdobně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

byla hodnocena rána na zádech vlevo u páteře a pátá diagnostikovaná rána byla hodnocena jako povrchní poranění. Ze znaleckého posudku bylo také zjištěno, že popis vzniku poranění není v rozporu s výpovědí poškozeného stran jeho pohybu, otočení se apod., zejména za situace, kdy vzhledem k lokalizaci poranění na přední i zadní straně těla, zjevně docházelo ke změnám vzájemné polohy obžalované a poškozeného. Tyto závěry soudu, že první nejintenzivnější rána směřovala do zad ostatně odpovídají i tomu, že poškozený, jak sám potvrdil, měl v ruce nezletilého syna. V opačném případě by pochopitelně útok obžalované nožem proti tělu poškozeného hrozil zásahem jejich nezletilého syna. Naproti tomu si jen obtížně lze představit, že by obžalovaná, která byla nejen v silném rozrušení, ale současně sama pod mimořádně silným vlivem alkoholu, kdy u ní krátce po události bylo zjištěno asi 3,9 g/kg alkoholu, byla schopna držet syna v náručí, vytáhnout nůž, bodnout poškozeného zepředu, ještě za ním dojít do obývacího pokoje, aby ho bodla do zad. Celkově sice není vyloučena úvaha, že poškozený odcházel od obžalované z kuchyně do obývacího pokoje i s jejich nezletilým synem v náručí poté, co jí vyhrožoval, že jí syna vezme buď on nebo sociální pracovníci. Právě toto mohlo být u obžalované, která byla pod silným vlivem alkoholu a hádky oním spouštěcím momentem k útoku na poškozeného. Takové výhrůžky však zůstávají pouze v rovině domněnek, neboť je nepotvrdila ani obžalovaná, ani poškozený. Navíc poškozený sám i v přípravném řízení připustil, že byl pod velmi silným vlivem alkoholu a celou událost si vybavuje jen jako tzv. střípky. Přesto poškozený opakovaně potvrdil, že jej obžalovaná bodla několikrát do zad, když držel syna v náručí, a právě proto se nemohl bránit, když navíc bránil i syna, což lze považovat za logické. Objektivně bylo nejméně pět bodných ran do těla poškozeného prokázáno prvotními lékařskými zprávami a zejména shora citovaným **Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**. Obžalovaná doznala, že k útoku na poškozeného použila kuchyňský nůž, což je zcela v souladu se závěry soudního znalce v otázce mechanismu vzniku zranění poškozeného. Tento nůž byl také proveden jako věcný důkaz a obžalovanou u hlavního líčení popsán a ztotožněn. Lze tedy shrnout, že nalézací soud při popisu trestného jednání obžalované vycházel kromě jejího dílčího doznání z výpovědi poškozeného L.P., který v přípravném řízení opakovaně vypovídal shodně a rozhodné skutečnosti potvrdil i u hlavního líčení, a to shodně jako v přípravném řízení. Popis události uvedený poškozeným odpovídá logice věci a koresponduje i se znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství. Pokud v některých směrech poškozený vypovídal nepřesně, nebyly to žádné rozhodující skutečnosti, když navíc tyto nepřesnosti jsou vysvětlitelné jednak mimořádně závažným zraněním, které utrpěl, ale také jeho vysokým stupněm opilosti, jak bylo rovněž relevantními důkazy prokázáno.

30. Nalézací soud na základě provedeného dokazování učinil **dílčí závěr** týkající se trestněprávně významného jednání obžalované, když navíc považoval za nezbytné **úvodní část skutkového děje** upřesnit o prokázaná zjištění o tom, že při předchozím konfliktu „byli oba v silně podnapilém stavu, když u obžalované bylo v 18:43 hod. zjištěno dechovou zkouškou 3,91 g/kg alkoholu a u poškozeného ve 12:42 hod., tj. již v době prvního zásahu hlídky Policie ČR, 3,26 g/kg alkoholu“. **Trestné jednání obžalované** M.H. spočívalo v tom, že poškozeného L.P. nejméně pětkrát bodla kuchyňským nožem o délce čepele 13 cm.
31. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalované utrpěl poškozený L.P. nejméně čtyři bodné (bodně-řezné) rány hrudníku a jednu bodnou (bodně-řeznou) ránu levého ramene. Šlo jednak o ránu na zádech vpravo vedle páteře délky 15 mm, jednak ránu na zádech vlevo u páteře. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

délky 15 mm, a dále dvě drobné bodné rány na přední straně hrudní vlevo cca 5 cm pod prsní bradavkou a také povrchovou bodně-řeznou ránu levého ramene. Právě první rána na zádech vpravo vedle páteře pronikla do dutiny hrudní přes celou stěnu hrudní, včetně pohrudnice a v průběhu bodného kanálu tak došlo k poranění mezižeburní tepny a ke vzniku výrazného masivního krváčení do pravé pohrudniční dutiny, ke vzniku kolapsu pravé plíce, ke vzniku pneumotoraxu a k rozvoji bezprostředně život ohrožujícího šokového stavu. Zcela jednoznačně bylo znaleckým posudkem, zpracovaným na podkladě lékařských zpráv, prokázáno, že šlo o **zranění vážné a život ohrožující**, když bez poskytnutí urgentní a vysoce specializované lékařské pomoci by toto poranění zcela jistě vedlo ke smrti poškozeného L.P.. Není tedy sporu o tom, že v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované utrpěl poškozený mimořádně vážné a život ohrožující poranění, které bylo **zcela způsobilé přivodit jeho smrt**.

32. Kromě upřesnění úvodních skutkových okolností i upřesnění trestného jednání obžalované a vzniku poranění, které poškozený utrpěl, považoval nalézací soud za nezbytné zařadit do **závěrečné části popisu skutkové věty** také závěrečné jednání obžalované, které spočívalo v bezprostředním přivolání rychlé záchranné služby. Tato skutečnost byla prokázána shodnou výpovědí obžalované, poškozeného a také záznamem o volání na tísňovou linku policie i zdravotnické záchranné služby. Z hlediska záchrany poškozeného L.P. je podstatné to, že obžalovaná mu okamžitě záchranku přivolala a sdělila, že je v bytě pobodaný. Její prvotní údaje o tom, že neví, jak zraněný utrpěl, jsou z pohledu záchrany života poškozeného irelevantní. Toto závěrečné jednání obžalované pochopitelně soud ohodnotil v její prospěch, jak bude uvedeno při úvaze o konkrétní výměře trestu.
33. Pro závěr o užití právní kvalifikaci § 140 odst. 1 trestního zákoníku svědčí prokázané skutkové okolnosti, neboť relevantní důkazy, jak výpovědi obžalované, tak výpovědi poškozeného a zejména znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo prokázáno, že obžalovaná zaútočila na poškozeného pomocí kuchyňského nože s délkou čepele 13 cm, a to tak, že mu zasadila nejméně pět bodných (bodně-řezných) ran. Tento nůž, který je přílohou trestního spisu, neboť byl zajištěn na místě činu jako věcný důkaz, je třeba jednoznačně považovat za **zbraň** ve smyslu ustanovení § 118 trestního zákoníku, podle citovaného zákonného ustanovení. Se zbraní rozumí cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Ostatně i soudní znalec (č. l. 156) uvedl, že působení ostrého předmětu (nože) bodným mechanismem, bylo směřováno do přední, ale zejména do zadní strany hrudníku vlevo i vpravo. Mechanismus a použitý ostrý předmět jsou zcela bezpochyby způsobilé ke vzniku závažného bezprostředně život ohrožujícího či dokonce rychle smrtícího poranění, a to v podobě zasažení plic, srdce, velkých hrudních cév.
34. Dalším argumentem nalézacího soudu pro užitou právní kvalifikaci § 140 odst. 1 trestního zákoníku, jak je následně uvedeno, bylo, kromě četnosti útoků, použité zbraně i to, že útoky obžalované směřovaly na tělo poškozeného **do míst, kde se bez nejmenších pochybností nachází životně důležité orgány**. Jak potvrdil soudní znalec, důvodem toho, že nevznikla smrtící poranění byla mj. nedostatečná kombinace řady faktorů, jako jsou místo průniku čepele nože do těla, intenzita násilí, směr čepele nože apod. V této souvislosti lze jen podotknout, že absolutní fatální, tedy smrtelný následek, byl kromě těchto okolností nezávislých na vůli obžalované, odvrácen také tím, že sama ihned záchrannou službu přivolala, ale především tím, že záchranná služba přijela, a Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

to prakticky ještě v době, když telefonovala s operátorem. Poškozenému tak téměř okamžitě byla poskytnuta mimořádně specializovaná lékařská péče.

35. Závěry znaleckého posudku i prvotní lékařské zprávy, jakož i veškeré okolnosti případu, prokázané důkazy provedenými u hlavního líčení, byly podkladem pro dílčí závěr nalézacího soudu o tom, že trestné jednání obžalované M.H., které je popsáno shora, dospělo do **vývojového stadia pokusu**, jak má na mysli ustanovení § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaná svým aktivním, cíleným, opakovaným jednáním bezprostředně směřovala k dokonání trestného činu. Podle názoru nalézacího soudu, se obžalovaná svého jednání dopustila v úmyslu tento trestný čin podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku spáchat. Je třeba znovu rekapitulovat, že pro tento závěr nalézacího soudu svědčí charakter jejího aktivního, cíleného, opakovaného jednání, tedy nejméně pět zásahů nožem o délce čepele 13 cm do míst, kde se na těle poškozeného nachází životně důležité orgány. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalované tak nezpochybnitelně **hrozilo úmrtí** poškozeného L.P., neboť bez poskytnutí urgentní a vysoce specializované lékařské pomoci by toto zranění zcela jistě ke smrti vedlo. Rovněž tento dílčí závěr soudu má oporu ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Přivolání a poskytnutí této pomoci nezbytné k záchraně života poškozeného znamenalo, že k absolutnímu a nenapravitelnému následku nedošlo částečně díky přivolání pomoci obžalovanou a v podstatném rozsahu pak z důvodu nezávislých na vůli obžalované.
36. Jednáním obžalované M.H. byl porušen zájem společnosti na ochraně zdraví a především života fyzických osob, který je **objektem** zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku a je tímto zákonným ustanovením chráněn. Smrt poškozeného mohla být následkem trestného jednání, k čemuž nedošlo díky okolnostem nezávislým na vůli obžalované a dílem díky tomu, jak je opakovaně shora uvedeno, že obžalovaná bezprostředně po útoku zavolala na tísňovou linku, aby přivolala lékařskou péči. Nalézací soud však považuje za nezbytné zdůraznit také to, že život člověka je prvořadou hodnotou, na jejíž ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zájem, což je ostatně vyjádřeno i v článku VI. Listiny práv a svobod, která je součástí Ústavního pořádku České republiky. Citované zákonné ustanovení zakotvuje právo každého na život i to, že nikdo nesmí být života zbaven.
37. Vedle znaku objektu a objektivní stránky se nalézací soud zabýval i dalšími obligatorními znaky zločinu vraždy. Nezbytným znakem **subjektu**, tj. pachatele zločinu je jeho věk a přičetnost. Z provedeného dokazování bylo nade vší pochybnost zjištěno, že obžalovaná M.H. byla v době spáchání tohoto zločinu zletilá, čímž naplnila **podmínku věku** podle § 25 trestního zákoníku. **Podmínka přičetnosti** pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a své jednání ovládat (§ 26 trestního zákoníku). K otázce duševního stavu obžalované byl již v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z obou zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, když závěry obou znalců jsou v podrobnostech citovány shora. Pro závěry o trestní odpovědnosti obžalované považuje soud za významné zjištění soudního znalce - psychiatra o tom, že obžalovaná netrpí a v době předmětného jednání netrpěla takovou forenzně významnou duševní chorobou či poruchou, která by sama o sobě měnila její rozpoznávací či ovládací schopnosti. Tyto byly ve stavu střízlivosti, tj. bez ovlivnění alkoholem, zcela zachovalé. U obžalované nešlo o patickou opilost, která by mohla být forenzně významná. V době spáchání činu Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

se obžalovaná nacházela ve stavu středně těžké až těžké opilosti, a tak u ní došlo k podstatnému snížení, nikoli však k úplnému vymizení, rozpoznávacích a ovládacích schopností. Za střízliva, tedy bez ovlivnění alkoholem, by tyto schopnosti byly zcela zachovalé. Pro představu si nalézací soud dovoluje poukázat na obecně známá medicínská kritéria opilosti, kdy při zjištění 2-2,99 g/ kg alkoholu v krvi se jedná o stav těžké opilosti, při němž zpravidla člověk má výraznější poruchy chování, blábolivou řeč a není schopen samostatné chůze. Při zjištění více než 3 g/kg alkoholu v krvi se jedná zpravidla o vážnou otravu alkoholem. Současně je však známo, že každý jedinec reaguje na množství alkoholu v krvi individuálně, a to v závislosti na své fyzické dispozici, zdravotním stavu a určité „trénovanosti“ k nadměrnému požívání alkoholu. Nalézací soud dospěl k závěru, že obžalovaná naplnila nejen podmínku věku podle § 25 trestního zákoníku, ale i podmínku přičetnosti, která je vymezena v ustanovení § 26 trestního zákoníku negativně. Podle citovaného zákonného ustanovení totiž není za čin trestně odpovědný pachatel, který pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo své jednání ovládat. U obžalované však nenastaly ani zákonné podmínky pro závěr o tom, že jednala ve stavu **zmenšené přičetnosti**, jak má na mysli ustanovení § 27 trestního zákoníku. Pachatelem zmenšeně přičetným je ten, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání. Soudní znalec – psychiatr, jak je shora opakovaně uvedeno, konstatoval, že obžalovaná netrpí a ani v době předmětného jednání žádnou forenzně významnou duševní chorobou či poruchou netrpěla, tedy takovou, která by změnila i rozpoznávací a ovládací schopnosti. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že obžalovaná byla v minulosti dostatečně sociálně adaptovaná, vysokoškolsky vzdělaná, velmi dobře znala vliv alkoholu na svoji osobu, když se dokonce v minulosti opakovaně, byť neúspěšně, protialkoholnímu léčení podrobila.

38. **Subjektivní stránka** zločinu vraždy na sobě zahrnuje rovněž znaky týkající se psychiky pachatele a jejím obligatorním znakem je **zavinění**, které je nezbytné z hlediska závěrů o trestní odpovědnosti ve formě požadované příslušnou skutkovou podstatou. Zavinění je považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce a objektu. Zavinění sobě zahrnuje **složku intelektovou** (vědomí, vnímání pachatele) a **složku volní** (chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci). Při hodnocení zavinění obžalované M.H. vycházel nalézací soud nejen z výše citovaného znaleckého posudku, který se týkal jejího duševního stavu a byl zpracován pro účely tohoto trestního řízení, ale také z rozhodujících důkazů provedených u hlavního líčení, které prokazují její trestněprávně významné jednání, jakožto znak objektivní stránky. Znovu je třeba vycházet ze závěrů znaleckého posudku o duševním stavu obžalované, kdy soudní znalec-psychiatr konstatoval, že za střízliva jsou její rozpoznávací a ovládací schopnosti zcela zachovalé. Při psychologickém vyšetření soudní znalec-psycholog zjistil, že procesy vnímání a myšlení obžalované jsou konvenční, bez poruch. Obžalovaná je schopna správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Její intelektová úroveň spadá na hranici pásem průměru a nadprůměru populace. Ostatně i sama obžalovaná u hlavního líčení k dotazu soudu uvedla, že ví, že může usmrtit živou bytost, pokud takový nůž, který použila k útoku na poškozeného a který jí byl u hlavního líčení předložen, jí píchne do břicha (str. 10, 11 protokolu o hlavním líčení). Není tedy sporu o tom, že obžalovaná naplnila intelektovou složku úmyslného zavinění, tj. vědomí ve formě požadované zákonem. Pokud se u hlavního líčení hájila tím, že poškozeného nechtěla zabít, v přípravném řízení dokonce uvedla (str. 56), že ho chtěla trochu píchnout zepředu, potom je **její** Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obhajoba zcela spolehlivě vyvrácena důkazy provedenými u hlavního líčení. Tyto důkazy umožňují učinit nalézacímu soudu závěr o tom, že v zákonem požadovaném rozsahu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku naplnila **složku volní**. Obžalovaná totiž jednala aktivně, cíleně a proti tělesné integritě poškozeného zaútočila opakovaně, tj. dokonce pětkrát, když poškozeného bodla nožem s délkou čepele 13 cm do míst, kde se nachází životně důležité orgány. Dokonce první útok na poškozeného vedla vysokou intenzitou do jeho zad, tedy za situace, kdy poškozený takový útok neočekával a nebyl schopen se bránit. Ostatně ani obžalovaná, ani poškozený, resp. žádný příp. nepřímý důkaz nesvědčí pro úvahy o tom, že by v době útoku obžalované na poškozeného, byl poškozený jakkoliv ozbrojen. I když se jednalo o mladšího muže, jejich vzájemná tělesná dispozice není extrémně odlišná (obžalovaná 170 cm/63 kg, poškozený 185 cm/74 kg č. l. 147). Nalézací soud proto ve shodě s obžalobou uzavřel, že obžalovaná M.H. naplnila znaky **zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**. Pro úplnost lze podotknout, že byť obžalovaná popírá svoje chtění usmrtit poškozeného, nedokázala u hlavního líčení na dotaz soudu vysvětlit, jak chtěla korigovat hloubku bodného kanálu nožem, který zabodla do jeho těla, logicky tedy tak, aby nezasáhla životně důležité orgány. Při hodnocení zavinění v podobě přímého úmyslu měl nalézací soud na zřeteli veškeré rozhodující skutkové okolnosti, kdy bylo prokázáno, že obžalovaná použila proti poškozenému zcela způsobilý předmět, a to ostrý nůž s délkou čepele 13 cm a jeho tělo nezasáhla pouze jedenkrát, jak by bylo možné očekávat v případě, že by šlo např. o nedbalostní jednání nebo o jakousi shodu nešťastných náhod apod. Navíc nůž směřoval ve všech pěti případech do trupu poškozeného, byť při několika zásazích nebyly ohroženy životně důležité orgány. V jednom případě byla intenzita útoku velmi silná. Životně důležité orgány, jak potvrdil soudní znalec, objektivně, mohly být zasaženy přímo na místě činu, což by znamenalo okamžitou smrt poškozeného. I když tyto další čtyři rány byly do jisté míry lehčího charakteru, spíše povrchové, oprávněně nelze předpokládat, že by obžalovaná v případě těchto čtyř útoků, kdy měla v krvi cca 3,91 g/kg alkoholu, byla schopna objektivně a vědomě hloubku každého bodného kanálu korigovat. Fakt, že nedošlo k okamžitému smrtelnému následku, lze z hlediska použité zbraně, četnosti zásahů, opilosti obžalované i míst, kam byl poškozený zasažen, považovat spíše za shodu náhod. Nalézací soud ovšem nepřisvědčil obhajobě obžalované o tom, že poškozeného nechtěla usmrtit i na základě prokázaného jejího jednání bezprostředně po činu. Ve prospěch obžalované samozřejmě svědčí to, že ihned záchrannou službu přivolala, aniž by však sdělila, že právě ona poškozeného takto napadla. Ze zvukové nahrávky a přepisu tohoto telefonátu a ostatně i z výpovědi obžalované, bylo jednoznačně zjištěno, že se obžalovaná v tomto okamžiku opětovně chovala naprosto racionálně a promyšleně. Nejenže po samotném útoku vražedný nástroj, jak sama potvrdila, tj. nůž, umyla a uklidila do zásuvky, tak při těchto telefonátech opakovaně tvrdila, že neví, kdo jejího partnera takto pobodal. Takto vypovídala dokonce dvakrát, jednou na linku operátora Policie ČR, podruhé na linku operátora záchranné služby. K trestnému jednání se doznala až dodatečně, když byla jako podezřelá převážena policejní hlídkou na policejní stanici. Rovněž tyto širší okolnosti skutkového děje, resp. prokázané jednání obžalované bezprostředně po činu, skýtají podklad pro závěr nalézacího soudu o tom, že zavinění obžalované naplnilo znaky přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

39. Ke shora uvedeným argumentům a obhajobě obžalované lze jen podotknout, že výrok o vině zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, byť ve stadiu pokusu, podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, je možný i v případě, že zavinění pachatele je hodnoceno nikoliv jako úmysl. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

přímý, ale i jako úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Rovněž tato forma zavinění vyžaduje, aby pachatel naplnil složku intelektovou v podobě vědění, avšak složka volní může být naplněna pouze ve formě srozumění, nikoliv chtění takového následku předvídaného zákonem.

40. Vedle shora rozebraných formálních znaků zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, byť ve stadiu pokusu, jejichž naplnění bylo beze zbytku prokázáno, se nalézací soud zabýval i **stupněm společenské škodlivosti** trestného jednání obžalované, jakož i naplněním podmínek **zásady subsidiarity trestní represe** podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Platná právní úprava vychází z formálního pojetí trestného činu a znamená, že každý skutek, který vykazuje znaky uvedené v příslušné skutkové podstatě, vymezené ve zvláštní části trestního zákoníku, je trestným činem a lze z něho vyvodit trestní odpovědnost konkrétního pachatele. Podle citovaného ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku však lze trestní odpovědnost pachatele a důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.
41. Není nejmenšího sporu o tom, že obžalovaná M.H. jednala protiprávně, když porušila elementární hodnoty každé civilizované lidské společnosti, a to tak, že opakovaně, dokonce za použití zbraně, zaútočila proti tělesné integritě poškozeného, který její útok nožem do svých zad v nejmenším neočekával. Obžalovaná zaútočila do míst, kde se na těle poškozeného nachází životně důležité orgány, a to nejméně pětkrát, i když ne všechny rány byly vedeny silnou intenzitou, ale ve stavu silné opilosti obžalované nelze racionálně očekávat, že sama byla objektivně schopna své pohyby a jednání jakkoli korigovat. Obžalovaná zcela jednoznačně jednala v rozporu s platným právem, když se dopustila pokusu zločinu vraždy tím, že zaútočila nejen proti zdraví, ale dokonce i proti životu poškozeného L.P.. Její jednání je mimořádně společensky škodlivé a zcela jednoznačně vylučuje úvahy o jiné odpovědnosti, než odpovědnosti trestněprávní. V této souvislosti je třeba opakovaně zdůraznit, že k odvrácení absolutního nevratného následku, tj. úmrtí poškozeného, nedošlo především díky shodě náhod při samotném útoku, následně především díky okamžité vysoce specializované lékařské péči, která byla bezprostředně po činu poškozenému poskytnuta a také částečně díky jednání obžalované, která ihned na žádost poškozeného lékařskou pomoc přivolala. Nad rámec rozhodných skutkových okolností lze obhajobě obžalované podotknout, že byla osobu zletilou, svéprávnou, dokonce vysokoškolsky vzdělanou a minulosti dobře sociálně adaptovanou, která navíc velmi dobře znala účinky nadměrného požívání alkoholu na svoji osobu. Bylo tedy zcela v její dispozici, aby se nadměrného požívání alkoholu zdržela a stejně tak, bylo zcela v její dispozici, aby definitivně ukončila konfliktní soužití s poškozeným a chránila tak nejen sebe, ale i nezletilého syna. V nejmenším nebyly shledány důvody pro úvahy o její existenční závislosti na poškozeném, o její psychické a forenzně významné závislosti na poškozeném apod., které by snad svědčily o syndromu týrané ženy. Nadto nelze přehlédnout, že obžalovaná se ani nesnažila v minulosti jakoukoliv pomoc sociálních pracovníků nebo policejních orgánů vyhledat, aby dosáhla účinně své ochrany před poškozeným. Nalézací soud tak uzavřel, že podmínky subsidiarity trestní represe vymezené v ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku byly beze zbytku naplněny.

C/ Výrok o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

42. **Při stanovení druhu trestu a jeho výměry** přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, osobním, rodinným, majetkovým poměrům obžalované M.H., k jejímu dosavadnímu způsobu života i možnostem nápravy, jak mu ukládá ustanovení § 39 trestního zákoníku.
43. **K osobě obžalované M.H.** bylo zjištěno, že má vysokoškolské vzdělání, neboť vystudovala na XXXXX. Naposled pracovala v XXXXX v peněžním ústavu XXXXX, a to v letech 2019-2022. Aktuálně je matkou tří synů narozených v letech 2004, 2012 a 2023. S poškozeným L.P. navázala partnerský vztah v roce 2022 v protialkoholní léčebně. V roce 2023 se jim narodil syn F., a to za situace, kdy byla ještě provdaná za otce svého druhého syna. **Opisem rejstříku trestů** (č. l. 339) bylo prokázáno, že obžalovaná byla v minulosti jedenkrát soudně trestána. **Trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě XXXXX** (č. l. 294), který nabyl právní moci dne 15. 2. 2022, jí za přečin pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl uložen peněžitý trest ve výši 60.000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců. Peněžitý trest zaplatila dne 22. 3. 2022 a trest zákazu činnosti vykonala dne 6. 12. 2022. V souladu s ustanovením § 74 odst. 1 trestního zákoníku a § 69 odst. 3 trestního zákoníku jí tak svědčí obžalované fikce zahlázení. Předchozí odsouzení nelze považovat za **přítěžující okolnost** ve smyslu ustanovení § 42 písm. q) trestního zákoníku. Obžalované však nelze přiznat ani **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) trestního zákoníku, neboť prokazatelně má záznam v rejstříku trestů. Ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti je podstatné, že se trestného jednání nižšího stupně společenské škodlivosti, kvalifikovaného jako přečin, dopustila pod silným vlivem alkoholu. Obžalovaná, jak vyplývá z výroku tohoto trestního příkazu dne 6. 10. 2021 řídila osobní motorové vozidlo za situace, kdy měla v krvi cca 2,3 g/kg alkoholu. **Opisem z evidence přestupků** bylo prokázáno, že obžalovaná v místě bydliště nemá žádné záznamy o evidovaných přestupcích. **Úřední záznamy policie**, které jsou citovány shora, však svědčí o tom, že chování obžalované i jejího partnera L.P. bylo opakovaně usměrňováno hlídkami policie, neboť se ve místě svého bydliště dopouštěli, tedy i obžalovaná, drobnějšího protiprávního jednání. V porovnání s nyní projednávanou trestnou činností se však jednalo o bagatelní protiprávní jednání, které, s výjimkou uvedeného přečinu, nepřekročilo hranice trestní odpovědnosti. Vzhledem k tomu, že obžalovaná doznala trestné jednání pouze částečně, nebylo možné jí přiznat polehčující okolnost doznání podle § 41 písm. l) trestního zákoníku, když navíc v plném rozsahu bylo její trestné jednání prokázáno výpovědí poškozeného a zejména korespondujícím znaleckým posudkem. Ve prospěch obžalované, jak soud opakovaně v odůvodnění rozsudku uvedl, bylo třeba ohodnotit skutečnost, že obžalovaná okamžitě po svém mimořádně závažném jednání přivolala záchrannou službu a tím se zcela zásadně přičinila o odstranění škodlivých následků trestného činu a měla určitý podíl na tom, že poškozený nezemřel na místě za situace, kdyby zůstal takto poraněný v bytě sám. Soud přiznal obžalované polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. j) trestního zákoníku. Jiné polehčující ani přítěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku shledány nebyly.
44. Obžalovaná M.H. byla uznána vinou ze spáchání zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, který umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 10-18 let. V této souvislosti je třeba upozornit na ustanovení § 21 odst. 2 trestního zákoníku, podle něhož pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonaný trestný čin. Rozhodování Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

soudu se tedy fakticky omezilo na určení konkrétní výše trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. Při vyhodnocení všech rozhodných okolností případu, a to především následku skutečně vzniklého i reálně hrozícího, způsobu provedení činu, celkovému profilu obžalované, soud považoval za přiměřené uložit jí trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby. Ačkoliv byl trest obžalované ukládán za pokus trestného činu, jednalo se o pokus mimořádně závažného zločinu vraždy. S ohledem na všechny rozhodné okolnosti, zejména způsob provedení, popsany shora i použitou zbraň, šlo o pokus natolik závažný, že nebyly naplněny podmínky § 58 odst. 6 trestního zákoníku pro uložení trestu pod dolní hranici této zákonné trestní sazby. Kromě toho lze podotknout, že nebyly naplněny ani podmínky § 40 trestního zákoníku pro zohlednění zmenšené přičetnosti obžalované, neboť tento stav si přivodila sama nadměrným požíváním alkoholu, který je návykovou látkou. Takto uložený **trest odnětí svobody v trvání 10 let** nelze, dle názoru nalézacího soudu, považovat za nepřiměřeně přísný. Obžalovaná je osobou vysokoškolsky vzdělanou, dobře sociálně adaptovanou za situace, kdy ovšem nepožívá nadměrně alkoholické nápoje. Nelze přehlédnout, že obžalovaná se léčbě podrobila opakovaně, ale neúspěšně. Ani předchozí odsouzení za přečin pod vlivem alkoholu, byť výrazně nižšího stupně společenské škodlivosti, ji nepřimělo k tomu, aby přehodnotila dřívější způsob života, v plném rozsahu abstinovala a uspořádala si osobní a rodinné poměry, a to s ohledem na všechny tři svoje děti, jakož i vzhledem ke svému vzdělání a odbornému a intelektovému potenciálu, který byla schopna na trhu práce dostatečně uplatnit. Ze zákona by obžalovaná měla být pro výkon tohoto trestu zařazena podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Právě vysokoškolské vzdělání a intelektové předpoklady obžalované vedly nalézací soud k závěru, že účelu trestu může být lépe dosaženo za situace, kdy obžalované bude poskytnuta šance a ona vykoná trest ve věznici s mírnějším režimem, tedy ve **věznici s ostrahou**. Ve věznici s tímto režimem bude mít obžalovaná možnost již v průběhu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody podrobit se ochrannému protialkoholnímu léčení, aniž by tuto léčbu v ústavní formě musela nastoupit až po odpykání nepodmíněného trestu odnětí svobody (viz Nařízení generálního ředitele Vězeňské služby ČR č. 46/2024). Bude tedy zcela v dispozici obžalované, zda se bude podrobovat důsledně podmínkám výkonu trestu odnětí svobody, podmínkám ochranného protialkoholního léčení tak, aby si například vytvořila zákonné podmínky pro podmíněné propuštění předtím, než desetiletý trest vykoná. Následně by jí mohlo být toto protialkoholní léčení přeměněno z ústavní formy na formu ambulantní, to vše pochopitelně za situace, že splní zákonem stanovené podmínky.

D/ Ochranné opatření

45. **Ochranné protialkoholní léčení v ústavní formě** bylo obžalované uloženo jako **ochranné opatření** ve smyslu ustanovení § 99 odst. 2 písm. b) odst. 4 trestního zákoníku. Prokazatelně je obžalovaná M.H. závislá na alkoholu a opakovaně se neúspěšně protialkoholnímu léčení v ústavní formě podrobila. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaná dlouhodobě alkohol, tj. návykovou látku zneužívá a mimořádně závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku spáchala pod jejím vlivem, kdy v krvi měla cca 3,9 g/kg alkoholu. S odkazem na závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie uložil soud obžalované toto ochranné protialkoholní léčení ve formě ústavní, jak to vyžaduje její aktuální zdravotní stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

E/ Adhézní řízení

46. V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, rozhodoval soud o nárocích na náhradu škody a nemajetkové újmy poškozených, kteří se se svými nároky včas a řádně připojili, a to ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1, odst. 2 trestního řádu.
47. Poškozený subjekt - **Česká průmyslová a zdravotní pojišťovna** se před zahájením dokazování u hlavního líčení připojil s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 211.816 Kč (č.l. 238,247b) Tento poškozený subjekt svůj nárok náhradu materiální škody řádně doložil, a to rozpisem na hrazené služby, zdravotnické výkony i použité zdravotnické prostředky a léčiva. Jednalo se o náklady na ambulantní péči ve výši 43.055,01 Kč, náklady na dopravu ve výši 14.919,24 Kč, náklady na laboratoře a rehabilitace ve výši 18.471,63 Kč a náklady na hospitalizační péči ve výši 135.370,60 Kč. V podrobnostech jsou jednotlivé položkové výdaje specifikovány ve **Vyúčtování zdravotní péče**, které přineslo detailní rozpis jednotlivých položek (č. l. 343-348b, 240-245)). Nárok poškozeného subjektu byl shledán oprávněným, co do důvodu, i co do výše. Z hlediska hmotněprávního má rozhodnutí soudu o přiznaném nároku na náhradu majetkové škody poškozeného subjektu, tj. České průmyslové a zdravotní pojišťovny, oporu v ustanovení § 2910 občanského zákoníku, jako zákona č. 89/2012 účinného od 1. 1. 2014. Podle citovaného zákonného ustanovení škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Způsob a rozsah náhrady škody je upraven v ustanovení § 2951 odst. 1 občanského zákoníku, podle něhož se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu a není-li to dobře nebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích.
48. Nálezací soud uložil obžalované M.H. podle § 228 odst. 1 trestního řádu **povinnost zaplatit tomuto poškozenému subjektu, tj. České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO: 47 67 22 34, se sídlem XXXXX, majetkovou škodu ve výši 211.816 Kč**. Nárok tohoto poškozeného subjektu byl shledán oprávněným, co do důvodu, i co do výše.
49. **Poškozený L.P.** se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy v celkové výši 178.917,90 Kč, a to prostřednictvím své zmocněnkyně před zahájením dokazování u hlavního líčení 13. 2. 2025 a také v písemné formě dne 12. 2. 2025 (č. l. 357). Poškozený navrhl, aby mu bylo uhrazeno bolestné ve výši 138.907,90 Kč, a to s odkazem na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který zpracoval MUDr. Jan Krajsa. Dále navrhl, aby mu byl uhrazen ušlý výdělek za dobu pracovní neschopnosti ve výši 33.020 Kč a také náklady spojené s léčením představující cestovní výdaje k lékařům v celkové výši 6.990 Kč. Nárok poškozeného byl shledán oprávněným, co do důvodu a co do výše pouze částečně, a to vzhledem k následujícím skutečnostem.
50. **Nárok na náhradu nemajetkové újmy - bolestného** ve výši 138.907,90 Kč má důkazní podklad především ve shora citovaném znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který ke dni 19. 12. 2024 zpracoval soudní znalec MUDr. Jan Krajsa Ph.D. (č. l. 129-158). V části III. Nález obsahuje znalecký posudek souhrn diagnóz a určení bodového hodnocení za úraz, který utrpěl poškozený L.P. 21. 7. 2024, a to podle metodiky Nejvyššího soudu ČR. Znalec vycházel pochopitelně z jednotlivých lékařských zpráv, týkajících se prvotního i průběžného Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ošetření poškozeného, které jsou součástí znaleckého posudku. V souhrnu je obsaženo celkem devět položek, z nichž každá je konkretizována tzv. kódem poranění, popsána v rámci klasifikace poškození zdraví a bodově ohodnocena, a to následujícím způsobem

1. S2110 - rána stěny hrudníku, hluboká a pronikající do dutiny hrudní á 1 cm /bodná rána na zadní stěně hrudní pronikající do dutiny hrudní - 7,5 bodu
2. S2110 - rána stěny hrudníku, hluboká, pronikající do dutiny á 1 cm/ otvor pro drén a operační rána celkem 10 cm - 50 bodů
3. S2110 - rána stěny hrudníku - povrchní á 1 cm/ tři bodné rány stěny hrudníku - 6 bodů
4. S255 - poranění mezižeberních krevních cév/ poškození mezižeberní tepny v průběhu bodného kanálu - 40 bodů
5. S2700 - traumatický pneumotorax – jednostranný/ pneumotorax v pravé pohrudniční dutině - 75 bodů
6. S2710 - traumatický hemotorax jednostranný/ krvácení do pravé pohrudniční dutiny -75 bodů
7. S276 - poranění pohrudnice/ bodné poranění pohrudnice - 25 bodů
8. S4100 - rána ramene - povrchní á 1 cm/ bodné poranění - 2 body
9. operace v celkové anestezii s intubací/ anestezie s tracheální intubací nebo s laringeální maskou do 120 minut, 25 % z S0601= 15 bodů, čárka 50 % z velké T172= 25 bodů - celkem 40 bodů.

V souhrnu byly diagnózy za tento úraz ohodnoceny počtem 320,5 bodu. V závěru znaleckého posudku (č. l. 157) soudní znalec uvedl, že hodnota 1 bodu se odvozuje od 1 % hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházejícího roku, v němž vznikl nárok (vznikla bolest). Poranění a tím i bolest L.P. vznikly v roce 2024. Rozhodná tedy byla průměrná mzda za rok 2023, která činila 43.341 Kč. Z toho lze dovodit, že hodnota 1 bodu činila 433,41 Kč, bodové ohodnocení ve výši 320,5 bodu pak odpovídá částce 138.908 Kč ($320,5 \times 433,41 = 138.908$).

51. Hmotně právním podkladem pro rozhodnutí soudu o přiznání výši bolestného, resp. nároku na náhradu nemajetkové újmy, je ustanovení § 2958 občanského zákoníku, tj. zákona č. 89/2012 účinného od 1. 1. 2014. Podle citovaného zákonného ustanovení při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy. V této části byl uplatněn nárok poškozeného L.P. shledán oprávněným, co do důvodu, i co do výše a soud proto uložil obžalované M.H. podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit poškozenému L.P. **nemajetkovou újmu ve výši 138.907,90 Kč.**
52. Poškozený L.P. se dále domáhal náhrady **majetkové škody**, a to ušlého výdělku za dobu pracovní neschopnosti ve výši 33.020 Kč a dále nákladů spojených s léčením, tj. cestovních výdajů za tři návštěvy lékařů v Nemocnici ve Znojmě v celkové částce 6.990 Kč. K takto uplatněným nárokům předložil také listinné důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení.
53. Jak vyplývá ze skutkových zjištění a výroku tohoto rozsudku, poranění, které znamenalo dlouhodobou pracovní neschopnost, utrpěl poškozený dne 21. 7. 2024. **Pracovní smlouvou** ze dne 18. 7. 2024 (č. l. 358) bylo prokázáno, že poškozený L.P. nastoupil do pracovního poměru na dobu neurčitou u firmy XXXXX ode dne 18. 7. 2024, a to na pozici XXXXX. Pracovní poměr byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

sjednán ode dne 18. 7. 2024 na dobu neurčitou. Podle článku II. odst. 1 činila zkušební doba tři měsíce a podle článku II/2 činila délka pracovní doby 40 hodin týdně rozvržených do pěti pracovních dní. **Mzdovým výměrem** ze dne 18. 7. 2024 (č. l. 359) bylo prokázáno, že pro pracovní činnost XXXXX byl stanoven hodinový mzdový tarif (hrubá mzda) ve výši 180 Kč, a to při pracovním úvazku 40 hodin týdně. Poškozený L.P. tak odpracoval dva pracovní dny, než se stal práce neschopným, a to 18. a 19. 7. 2024. **Rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti** (č. l. 362) bylo prokázáno, že v důsledku úrazu ze dne 21. 7. 2024 byl poškozený L.P. v době od 22. 7. do 22. 9. 2024 v pracovní neschopnosti. Zprávou jeho zaměstnavatele, tj. XXXXX, bylo prokázáno, že za tyto dva dny, odpracované v červenci 2024, mu byla vyplacena čistá mzda ve výši 2.545 Kč. Z toho lze dovodit, že za 1 odpracovaný den dostal mzdu 1.272,50 Kč. Pokud by poškozený nenastoupil od 22. 7. 2024 pracovní neschopnost, pak lze předpokládat, že by odpracoval v červenci 2024 dalších osm pracovních dní, v srpnu 2024 celkem 22 pracovních dní a v září 2024 dalších 21 pracovních dní. Celkem mohl poškozený takto odpracovat 51 pracovních dní (21+22+8). Jeho pravděpodobný výdělek za těchto 51 pracovních dní mohl činit 64.897,50 Kč (51 pracovních dní x 1.272,50 Kč, tj. mzda za jeden pracovní den). Částka 64 897,50 Kč tak představuje pravděpodobný ušlý výdělek.

54. Po dobu pracovní neschopnosti však byly poškozenému poskytovány dávky nemocenského pojištění a také mu byla vyplacena náhrada za pracovní neschopnost. Tyto skutečnosti byly prokázány **Zprávou jeho zaměstnavatele, XXXXX** (č. l. 359), jakož i **Zprávami Okresní správy sociálního zabezpečení, resp. Výpisem z účtu** u peněžního ústavu XXXXX (č. l. 360-361b). Takto bylo zjištěno, že za červenec 2024 byla poškozenému vyplacena náhrada za pracovní neschopnost ve výši 6.221 Kč a dále za srpen 2024 mu byla vyplacena náhrada za pracovní neschopnost ve výši 1.556 Kč. Na nemocenských dávkách mu za období od 5. do 12. 8. 2024 bylo vyplaceno 2.180 Kč (č. l. 360), za období od 13. 8. do 9. 9. 2024 celkem 8.180 Kč (č. l. 360b), za období od 10. 9. do 29. 9. 2024 částka 6.270 Kč (č. l. 361). Dále byla poškozenému vyplacena částka 16.630 Kč jako doplatek nemocenských dávek za období od 5. 8. do 29. 9. 2024 (č. l. 361b). Celkově tak Okresní správa sociálního zabezpečení vyplatila poškozenému L.P. částku 33.260 Kč.
55. Lze shrnout, že pravděpodobný výdělek za dobu pracovní neschopnosti by představoval shora uvedenou částku 64.897,50 Kč. Poškozenému bylo vyplaceno jeho zaměstnavatelem celkem 7.707 Kč (6.221 Kč + 1.556 Kč – č. l. 359b) a dále 33.260 Kč (2.180+8.180+6.270+16.630 - č. l. 360-361b). Celkem tak poškozený dostal částku 41.037 Kč (7.777 Kč + 33.260 Kč). Skutečně objektivně vypočítaný **ušlý výdělek tak činí 23.860,50 Kč** (64.897,50 Kč -41.037 Kč).
56. Další část uplatněného nároku na náhradu majetkové škody představovaly náklady spojené s **cestovními výdaji** z důvodu návštěv lékařů v Nemocnici ve Znojmě ve výši 6.990 Kč. Návštěvy poškozený doložil **Lékařskými zprávami**, které prokazují, že dne 5. 8. 2024 byl ošetřen v Nemocnici ve Znojmě (č. l. 363), stejně jako dne 12. 8. 2024 a 25. 9. 2024 (č. l. 363b, 364). Poškozený měl v té době bydliště na adrese XXXXX, přičemž z údajů, které ke svému návrhu uvedl, a které lze ověřit na běžně dostupném serveru **mapy.cz**, zpáteční cesta z XXXXX do Znojma představuje 260 km (2 x 130 km). Poškozený tuto cestu absolvoval 3x osobním automobilem Toyota RAF 4, RZ: XXXXX, které je ve vlastnictví jeho otce a k němuž také doložil potřebný technický průkaz (č. l. 362). Celkem tak poškozený ujel 780 km (3x 260 km). Náklady v podobě cestovného jsou stanoveny podle vyhlášky č. 398/2023 Sb. o cestovních náhradách, a to Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ve výši 38,20 Kč/ 1 litr pohonných hmot, k čemuž je třeba připočítat základní náhradu za 1 km jízdy výši 5,60 Kč (§ 1 písm. a), a § 4 písm. a) této vyhlášky). Technický průkaz zahrnuje údaje o kombinované spotřebě tohoto vozidla ve výši 8,8 l na 100 km (č. l. 362). Propočtem lze dovodit, že náklady na spotřebu představovaly částku 0,88 Kč na 1 km (8,8 : 100). Pokud poškozený ujel 780 km při ceně 38,20 Kč za 1 l benzínu pro automobil - 95 oktanů (viz § 4 písm. a) vyhlášky 398/2003 Sb.), představovaly náklady na spotřebu pohonných hmot 2.622 Kč. K tomu je ovšem třeba připočíst základní sazbu u osobních silničních motorových vozidel ve výši 5,6 Kč na 1 km, což v souhrnu při ujetí 780 km představuje částku 4.368 Kč. Lze tedy uzavřít, že náklady v podobě cestovního, jejichž náhrady se poškozený domáhal ve výši 6.990 Kč, byly shledány oprávněnými, co do důvodu, i co do výše.

57. Nárok na náhradu ušlého výdělku, tedy další složka uplatněného nároku na náhradu materiální škody, však byl shledán oprávněním pouze ve výši 23.860,50 Kč, a to z důvodu shora uvedených, nikoliv ve výši 33.020 Kč, jejichž úhrady se poškozený ve svém písemném návrhu domáhal. Obě položky, tj. náklady na cestovné i ušlý výdělek ve svém souhrnu představují složky uplatněného **nároku na náhradu majetkové škody**. Také tento nárok poškozený uplatnil před zahájením dokazování u hlavního líčení, tedy řádně a včas. Z hlediska hmotně právního má rozhodnutí soudu o přiznaném nároku na náhradu škody, a to v obou jeho částech, oporu v ustanovení § 2910 občanského zákoníku, jako zákona č. 89/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2014. Podle citovaného zákonného ustanovení škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co mu způsobil. Způsob a rozsah náhrady škody je upraven v § 2951 občanského zákoníku, podle něhož se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu a není-li to možné, hradí se škoda v penězích.
58. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že nárok poškozeného L.P. na **náhradu majetkové škody** je oprávněným, co do důvodu, i co do výše pouze částečně, a proto uložil obžalované podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit poškozenému majetkovou škodu **ve výši 30.850 Kč** (6.990 Kč cestovné a 23.860 Kč ušlý výdělek).
59. **V souhrnu je tedy obžalovaná povinna zaplatit poškozenému částku 169.757,90 Kč**, z čehož částka 138.907,90 Kč představuje nemajetkovou újmu a částka 30.850 Kč majetkovou škodu. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu majetkové škody byl poškozený L.P. podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť soud v rámci trestního řízení není oprávněn neprokázanou výši uplatněného nároku jako nedůvodnou zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 11. března 2025

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová